

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/3/2025
Identifikačné číslo spisu:	2510200617
Dátum vydania rozhodnutia:	23.10.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2510200617.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v spore žalobcu: TONE 1 s.r.o., Čučmianska Dlhá 26, 048 01 Rožňava, IČO: 44 391 544, proti žalovanému: V - REAL, a.s., Sládkovičova 2069/10, 921 01 Piešťany, IČO: 36 251 810, o vydanie vecí, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. PN-3C/9/2010, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, č. k. 31Cob/66/2022-853 zo dňa 18. apríla 2023, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobcovi n e p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Piešťany (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom, č. k. 3C/9/2010-771 zo dňa 21. apríla 2022 uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi registratúrne záznamy úpadcu Poľnohospodárske družstvo Kraskovo „v likvidácii“, so sídlom 980 26 Kraskovo, IČO: 00 201 863, ktorých zoznam je uvedený v prílohe rozsudku, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a tiež priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Na odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací uznesením, č. k. 31Cob/66/2022-853 zo dňa 18. apríla 2023 tak, že odvolanie žalovaného odmietol a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V odôvodnení napadnutého uznesenia odvolací súd uviedol, že dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nevyhnutné odmietnuť ako oneskorene podané. V predmetnej právnej veci rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom, ktorý bol právnomu zástupcovi žalovaného JUDr. Dušanovi Slaninovi doručený dňa 25. apríla 2022 (doručenka na č. l. 782 súdneho spisu). Lehota na podanie odvolania tak žalobcovi začala plynúť dňa 26. apríla 2022 (utorok) a márne uplynula dňa 10. mája 2022 (utorok). Podľa odvolacieho súdu žalovaný podal odvolanie prostredníctvom likvidátora na pošte až dňa 15. júna 2022 (obálka na č. l. 828 súdneho spisu), teda po uplynutí lehoty na podanie odvolania podľa § 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení

neskorších právnych predpisov (ďalej len „CSP“), t. j. oneskorene.

3. Z obsahu spisu podľa odvolacieho súdu vyplýva, žalovaný si na svoje zastupovanie v spore zvolil právneho zástupcu - advokáta JUDr. Dušana Slaninu, pričom plnomocenstvo zo dňa 4. februára 2011 (na č. l. 88 súdneho spisu) nebolo vypovedané, ani odvolané, resp. nebol oznámený zánik plnomocenstva. Dňa 14. júna 2013 oznámil žalovaný spolu so svojím právnym zástupcom súdu (podanie na č. l. 163 súdneho spisu), že žalovaný vstúpil do likvidácie, pričom likvidátorom bol ustanovený JUDr. Stanislav Volár. Na preukázanie uvedenej skutočnosti, predložil žalovaný notársku zápisnicu zo dňa 4. júna 2013 sp. zn. N 644/2013, NZ 18571/2013, NCRls 18997/2013 spísanú na notárskom úrade notára JUDr. Milana Rovňáka v Piešťanoch. Z výpisu z obchodného registra žalovaného však vyplýva, že skutočnosť, že je žalovaný v likvidácii, nebola zapísaná do obchodného registra. Ani osoba likvidátora nebola do obchodného registra zapísaná. Súd prvej inštancie ďalej vo veci na strane žalovaného konal s jeho právnym zástupcom a advokátom JUDr. Dušanom Slaninom.

4. Odvolací súd ďalej poukázal na ustanovenia o likvidácii podľa zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) v znení účinnom do 30. septembra 2020, v zmysle ktorých spoločnosť, ktorej celé imanie neprešlo na právneho nástupcu a ktorá v čase svojho zrušenia disponuje dostatočným majetkom na likvidáciu vstupuje do likvidácie zásadne dňom jej zrušenia. Likvidácia sa zapisuje do obchodného registra, na účinky vstupu do likvidácie však nemá jeho publicita vplyv. Aj voči tretím osobám je vstup do likvidácie účinný už ku dňu jej zrušenia a vstupu do likvidácie. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení, sp. zn. 5Obo/21/2012 zo dňa 29. marca 2012 dôvodil, že vstupom do likvidácie zanikajú plnomocenstvá udelené pred zrušením obchodnej spoločnosti. Tento záver bol podľa odvolacieho súdu zrejme inšpirovaný § 52 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, avšak nie je pre likvidáciu správny. Postavenie spoločnosti v konkurze a v likvidácii je odlišné a nie je dôvod úpravu konkurzu preberať per analogiam aj na likvidáciu. Preto má odvolací súd za to, že vstupom žalovaného do likvidácie, plnomocenstvo udelené advokátovi JUDr. Dušanovi Slaninovi nezaniklo, tento bol oprávnený naďalej spoločnosť pred súdom ako jej právny zástupca zastupovať.

5. Novelizácia právnej úpravy likvidácie obchodnej spoločnosti účinná od 1. októbra 2020 priblížila likvidáciu konkurzu. Odvolací súd dal do pozornosti, že sa to prejavuje aj v účinkoch vstupu spoločnosti do likvidácie. Podľa § 75b ods. 2 Obchodného zákonníka vstupom spoločnosti do likvidácie zanikajú jednostranné právne úkony spoločnosti, pričom jednostranný právny úkon je zákonodarcom poňatý široko a zahŕňa najmä jej príkazy, poverenia, splnomocnenia a prokúry. Zákon ustanovuje zánik týchto právnych úkonov. Likvidátor je z titulu svojej funkcie oprávnený zastupovať spoločnosť pred súdmi a inými orgánmi. Vstupom do likvidácie však nezaniká splnomocnenie udelené na zastupovanie spoločnosti v súdnych konaniach, čo výslovne upravuje odsek 4 komentovaného ustanovenia. Táto právna úprava tak výslovne odstránila aj prípadné pochybnosti o ne/zániku plnomocnenstiev udelených pred vstupom spoločnosti do likvidácie na zastupovanie spoločnosti v súdnych konaniach, ktoré sa pred novelizáciou opierali o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Obo/21/2012 zo dňa 29. marca 2012, avšak s ktorým sa neskoršia judikatúra a ani komentáre nestotožnili.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené je odvolací súd názoru, že tak podľa právnej úpravy likvidácie účinnej do 30. septembra 2020, ako aj s účinnosťou od 1. októbra 2020, plnomocenstvo udelené žalovaným advokátovi JUDr. Dušanovi Slaninovi na zastupovanie žalovaného v tomto súdnom konaní nezaniklo. V prípade, že chcel likvidátor zánik tohto plnomocenstva privodiť, mohol udelené splnomocnenie odvolať a súd by ďalej konal výlučne s likvidátorom. Súd prvej inštancie teda podľa odvolacieho súdu postupoval správne, pokiaľ napadnutý rozsudok doručoval právnemu zástupcovi žalovaného JUDr. Dušanovi Slaninovi, od ktorého doručenia začala plynúť lehota 15 dní na podanie odvolania.

7. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) ktorého prípustnosť odôvodnil tým, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP).

8. Dovolateľ uviedol, že dovolanie je prípustné proti takému rozhodnutiu, ktorého odôvodnením dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že rozhodnutie nie je dostatočne skutkovo a právne odôvodnené tak, aby sa vysporiadalo s nosnými argumentmi dovolateľa (uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/20/2010 a 4Cdo/171/2005). Podľa dovolateľa oba sudy nižších inštancií odopreli dovolateľovi spravodlivosť tým, že neúplne zistili skutkový stav veci, nevykonali potrebné dôkazy, čím nebolo možné preukázať rozhodujúce skutočnosti pre spravodlivé posúdenie veci. Takýto postup je v rozpore s ustálenou judikatúrou, pričom sudy sa podľa dovolateľa bez akéhokoľvek odôvodnenia odchyľili od judikatúry, čím bolo narušené ústavné právo dovolateľa na spravodlivý proces.

9. Odvolací súd podľa dovolateľa nesprávne tvrdí, že plnomocenstvo udelené advokátovi JUDr. Dušanovi Slaninovi je stále platné a nebolo likvidátorom zrušené. Likvidátor listom zo dňa 31. augusta 2020 zrušil plnomocenstvo pre JUDr. Dušana Slaninu, čo bolo dané na vedomie konajúcemu súdu. Napriek tomu oba konajúce sudy jednajú iba s advokátom JUDr. Dušanom Slaninom a ignorujú likvidátora obchodnej spoločnosti. Na tomto základe sa argumentmi žalovaného uvedenými v odvolaní odvolací súd nezaoberal. K pasívnej legitimácii žalovaného dovolateľ poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 433/2010 a zdôraznil, že zápis štatutárneho orgánu do obchodného registra má iba deklaratórny účinok. Žalovaný dňa 4. júna 2013, teda už pred posledným pojednávaním, vstúpil do likvidácie a ustanovil likvidátora. S touto skutočnosťou bola tretia osoba - konajúci súd oboznámená, avšak napriek tomu sa ňou nezaoberal, čím došlo k porušeniu práv žalovaného.

10. Na základe vyššie uvedených skutočností dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie, a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

11. K dovolaniu žalovaného sa žalobca na výzvu súdu nevyjadril.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, za ktorú koná likvidátor s právnickým vzdelaním v súlade s § 429 ods. 2 písm. b) CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal námietky žalovaného a dospel k záveru, že predložený mimoriadny opravný prostriedok je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c) CSP) a dovolanie nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 (§ 447 písm. f) CSP).

13. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v CSP. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu, ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Dovolanie v systéme opravných prostriedkov nie je ďalším odvolaním a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (1Cdo/113/2012, 4Cdo/280/2013, 7Cdo/92/2012, 3Cdo/539/2014). Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov vychádza z toho, že právna istota a stabilita, nastolené právoplatným rozhodnutím, sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Dovolací súd pristupuje k preskúmaniu samotnej dôvodnosti dovolacích dôvodov výlučne za predpokladu, že sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, ktoré je dovolací súd povinný preskúmať prednostne.

14. Dovolací súd s prihliadnutím na dovolateľom označený dovolací dôvod považoval za potrebné

prednostne posúdiť, či napadnuté uznesenie odvolacieho súdu možno považovať za rozhodnutie vo veci samej, resp. rozhodnutie, ktorým sa konanie končí v zmysle dikcie ustanovenia § 420 CSP. Vychádzajúc z právnej úpravy obsiahnutej v základnom procesnom predpise možno uzavrieť, že rozhodnutiami odvolacieho súdu, vydanými formou uznesenia, ktorými sa konanie končí, sú nepochybne uznesenie o odmietnutí odvolania (§ 386 CSP), uznesenie o zastavení odvolacieho konania pre späťvzatie odvolania (§ 369 ods. 3 CSP), uznesenie o zastavení odvolacieho konania v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku, uznesenie o pripustení späťvzatia žaloby a zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a zastavení konania (§ 370 CSP). Možno konštatovať, že rozhodnutiami odvolacieho súdu, ktorými sa konanie končí, sú aj uznesenia, ktorými odvolací súd potvrdil alebo zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým sa konanie končí. Pôjde teda o rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní proti tým uzneseniam podľa § 357 CSP, ktorými sa konanie končí, t. j. o zastavení konania, o odmietnutí podania, o odmietnutí žaloby na obnovu konania, o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie (pozri komentár Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016). Najvyšší súd v nadväznosti na uvedené uzatvára, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu predstavuje pre účely tohto odvolacieho konania rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí v zmysle § 420 CSP.

15. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 2 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

16. Relevantnými znakmi, ktoré charakterizujú namietanú vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle vyššie citovaného ustanovenia sa rozumie nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká zo zákonného, ale aj z ústavno-právneho rámca, a ktorý tak zároveň znamená porušenie Ústavou SR zaručených procesných práv v spojení so súdnou ochranou práva. Pod pojmom nesprávny procesný postup, ktorý odôvodňuje prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, je potrebné rozumieť faktickú činnosť alebo nečinnosť súdu, procedúru prejednávania veci, ktorá znemožnila strane sporu plnohodnotnú realizáciu jej procesných oprávnení, mariacu možnosť jej aktívnej účasti na konaní. Nesprávnym procesným postupom je ďalej potrebné rozumieť aj absenciu odôvodnenia súdneho rozhodnutia, jeho nedostatočnosť, nezrozumiteľnosť, nepresvedčivosť, či svojvoľnosť, nezabezpečujúcu všetky atribúty a garancie spravodlivej súdnej ochrany.

17. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky, poskytované právnym poriadkom, pričom integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po použití a výklade relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné, alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Najvyšší súd zdôrazňuje, že funkciou odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdu, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvoľou súdnej moci. Odôvodnenie rozhodnutia by malo stranám sporu umožniť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné

právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní.

18. Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že nosným argumentom dovolateľa, ktorým odôvodňoval prípustnosť a dôvodnosť dovolania s poukazom na § 420 písm. f) CSP, bolo stručné a všeobecné konštatovanie o nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a tiež to, že odvolací súd nezohľadnil rozhodujúcu skutočnosť, že plnomocenstvo udelené žalovaným právnomu zástupcovi JUDr. Dušanovi Slaninovi bolo listom zo dňa 31. augusta 2020 vypovedané prostredníctvom likvidátora žalovaného.

19. V nadväznosti na námietky dovolateľa najvyšší súd uvádza, že prípustnosť a dôvodnosť dovolania s poukazom na § 420 písm. f) CSP môže založiť arbitrárnosť (svojvoľnosť) alebo zjavná neodôvodnenosť rozhodnutia všeobecného súdu. Podľa ústavného súdu je arbitrárnosť alebo zjavná neodôvodnenosť súdneho rozhodnutia daná najčastejšie rozporom súvislostí právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (II. ÚS 302/2019). V takom prípade všeobecný súd svojim postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zjavné dôvody toho-ktorého rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôľu v rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje; len vecne správne rozhodnutie a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

20. Náležitosti odôvodnení rozhodnutí upravujú tiež procesnoprávne predpisy. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa § 393 ods. 2 prvá veta CSP v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 tým nie sú dotknuté.

21. Dovolací súd viazaný žalovaným označeným dovolacím dôvodom (§ 440 CSP) s poukazom na uvedené skúmal, či odvolací súd v napadnutom uznesení dal jasné odpovede na všetky relevantné skutkové a právne otázky, na podklade ktorých bolo možné z pohľadu práva na spravodlivý proces udržateľne dospieť k záveru, že odvolanie žalovaného je potrebné podľa § 386 písm. a) CSP odmietnuť ako oneskorene podané. Nahliadnutím do napadnutého uznesenia dovolací súd zistil, že odvolací súd svoje procesné rozhodnutie o odmietnutí odvolania žalovaného založil na zisteniach, že rozsudok súdu prvej inštancie bol doručený právnomu zástupcovi žalovaného dňa 25. apríla 2022, pričom lehota na podanie odvolania uplynula dňa 10. mája 2022. Žalovaný podal odvolanie prostredníctvom likvidátora až 15. júna 2022 (porovnaj bod 10. napadnutého uznesenia). Odvolací súd ďalej vysvetlil, že žalovaný si na zastupovanie v spore dňa 4. februára 2011 zvolil právneho zástupcu - JUDr. Dušana Slaninu a ku dňu vyhlásenia uznesenia odvolacieho súdu nebol súdu oznámený zánik plnomocenstva (porovnaj bod 11. napadnutého uznesenia). Nad rámec uvedeného sa odvolací súd pomerne obsiahlo zaoberal aj tým, či vstupom žalovaného do likvidácie došlo k zániku plnomocenstva udeleného na zastupovanie spoločnosti v súdnych konaniach a vyjadril odôvodnený právny názor, že vstupom do likvidácie plnomocenstvo udelené žalovaným JUDr. Dušanovi Slaninovi nezaniklo, a preto súd prvej inštancie správne doručoval rozsudok jeho právnomu zástupcovi (porovnaj bod 13. - 23. napadnutého uznesenia).

22. S prihliadnutím na uvedené vo vzťahu k námietkam dovolateľa ohľadne kvality napadnutého uznesenia a jeho nepreskúmateľnosti dovolací súd bez toho, aby hodnotil vecnú správnosť alebo nesprávnosť právneho posúdenia veci odvolacím súdom, uvádza, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu obsiahnuté v napadnutom uznesení považuje ako celok za zrozumiteľné, jasné, presvedčivé a vnútorne bezrozporné, spĺňajúce parametre zákonného rozhodnutia podľa požiadaviek kladených na kvalitu súdneho rozhodnutia právom na spravodlivý proces. Nič nenasvedčuje namietanej nepreskúmateľnosti, resp. protirečivosti alebo arbitrárnosti odôvodnenia napadnutého uznesenia, a preto ho dovolací súd ako celok považuje pre účely dovolacieho konania za udržateľné.

23. Ak bolo úmyslom dovolateľa spochybniť právny záver odvolacieho súdu, podľa ktorého vstupom obchodnej spoločnosti do likvidácie nedošlo k zániku plnomocenstva udeleného právnomu zástupcovi v sporovom konaní, najvyšší súd na okraj zdôrazňuje, že polemika s rozhodnutím súdu alebo spochybňovanie správnosti rozhodnutia súdu, či nesúhlas s právnym záverom súdu významovo nezodpovedá kritériám uvedeným v § 420 písm. f) CSP, resp. § 431 ods. 1 CSP, keďže vo svojej podstate nesmeruje k spochybneniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska dostatočnosti jeho odôvodnenia alebo jeho preskúmateľnosti, ale k spochybneniu právneho posúdenia veci. Nesprávne právne posúdenie pritom podľa ustálenej judikatúry nezakladá procesnú vadu zmatečnosti (porovnaj R 24/2017). Dovolací súd pre úplnosť v tejto súvislosti pripomína, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu z dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci nie je s poukazom na § 447 písm. c) CSP prípustné, keďže napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým by sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie.

24. Vo vzťahu k námietke dovolateľa, podľa ktorej odvolací súd nezohľadnil, že plnomocenstvo udelené žalovaným advokátovi JUDr. Dušanovi Slaninovi bolo vypovedané listom zo dňa 31. augusta 2020, najvyšší súd uvádza, že z obsahu spisu nezistil, že by žalovaný alebo jeho právny zástupca výpoveď alebo odvolanie plnomocenstva oznámili súdu prvej inštancie pred dorúčením rozsudku súdu prvej inštancie právnomu zástupcovi žalovaného. Podľa § 92 ods. 3 CSP odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili. Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Podľa § 110 ods. 1 CSP ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ako aj procesné poučenia vydané súdom sa doručujú iba zástupcovi.

25. Zohľadňujúc citované ustanovenia, keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovaný alebo právny zástupca žalovaného JUDr. Dušan Slanina oznámili odvolanie alebo výpoveď plnomocenstva oznámili súdu prvej inštancie pred dorúčením rozsudku právnomu zástupcovi žalovaného, súd prvej inštancie nemohol postupovať procesne nesprávne, keď svoj rozsudok vo veci samej doručoval právnomu zástupcovi žalovaného. Inými slovami v čase doručovania rozsudku právnomu zástupcovi žalovaného nebola výpoveď plnomocenstva voči konajúcemu súdu účinná a doručenie rozsudku právnomu zástupcovi žalovaného bolo s prihliadnutím na obsah spisu správne posúdené ako deň rozhodujúci pre začiatok plynutia lehoty žalovaného na podanie dovolania (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 110 ods. 1 CSP). Dovolací súd z vyššie uvedených dôvodov uzatvára, že odvolací súd vychádzal v napadnutom rozhodnutí z predloženého spisu, ktorého súčasťou nebolo v čase doručovania rozsudku súdu prvej inštancie oznámenie o vypovedaní plnomocenstva udeleného žalovaným advokátovi JUDr. Dušanovi Slaninovi, a preto nemohol pri posúdení lehoty na podanie odvolania konať v zjavnom omyle, za ktorý by niesol zodpovednosť. Pokiaľ žalovaný neoznámil súdu prvej inštancie ukončenie právneho zastúpenia, zodpovednosť za túto procesnú situáciu nesie v plnom rozsahu žalovaný, ktorý mohol tejto situácii jednoducho predísť oznámením výpovede plnomocenstva konajúcemu súdu včas v súlade s § 92 ods. 3 CSP.

26. Dovolací súd sumarizuje, že žiadna z námietok žalobcu obsiahnutých v podanom dovolaní nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Najvyšší súd preto podané dovolanie v súlade s § 447 písm. c) a písm. f) CSP odmietol.

27. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli (porovnaj R 72/2018).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.